

Megamonstre i minicinema

La història. Una estació biològica enmig l'oceà Pacífic, ara. En quedar enxampat un submarí al fons d'una fossa oceànica, decideixen demanar ajut a Jonas Taylor, (des)acreditat expert en monstres misteriosos.

Les formes. La penúltima càrrega de profunditat per a dinamitzar taquilles en ple agost canicular, ens ha arribat amb puntual punteria 'blockbuster', el 'Megalodón' ('Dents grans', diuen els grecs aristotèlics). Aleshores, les cues davant les taquilles del cinema són més llargues que la cua d'aquest megatauró megalític. Proeses del màrqueting. Ho dic ràpid: 'Megalodón' és una pel·li de sèrie B 'clembuteritzada', és a dir, cal augmentar-li pes i massa corporal per fer-la de sèrie A. Tot pouant entre la prehistòria del cinema fantàstic dels inefables anys 1950, aquestes aventures oceàniques contra indefensos bitxos prehistòrics ens porten de nassos a films de cul-te com 'El monstruo de tiempos remotos' (1953) només que allí nedava un dinosaure, a 'La mujer y el monstruo' (1954) quan un romàntic amfibi excitat segrestava la dona del llac, i esclar, la 'Moby Dick' (1956) l'obsessió humana per abatre el monstre

divinament infernal, com el temut 'Tiburón' (1975) que marca època neuròtica com 'Psicosis' a l'hora d'entrar a la banyera i a la platja. Seguint el rastre del tauró spielbergnià, el megalodó de marres tarda trenta cinc minuts a sortir en pantalla. El curiós del cas és que ni falta que fa. Passa amb tots els monstres: la perversa imaginació de l'espectador superarà sempre

la monstruositat física de l'abominable criatura. Per si convé, per allí ronda l'invencible Jason Statham encarnant a Jonàs, que no acaba dins la panxa del gran peix com el personatge bíblic, però que li va d'un pèl. Per cert, ¿què tenen en comú els noms Jason i Jonàs? A veure si ho pillen...

Megalodón

Director: Jon Turteltaub.

Intèrprets:

Jason Statham, Ruby Rose, Li Binbing, Rainn Wilson, Cliff Curtis, Robert Taylor. EUA-Xina, 2018. 120'. JCA Alpicat, Majestic Tàrraga.

El fons. Doncs millor no remoure el fons de l'oceà, i qui oceà diu les clavegueres polítiques.

La imatge. La petita nena xinesa jugant amb el seu aparell electrònic i en girar-se, la gran gola del tauró esperant-la.

La frase. 'No es facil ser el superviviente', admet el supervivent Jonàs. Clar que hi ha qui sap nedar i guardar la roba, oi Puigdemont?

La recomanació. Ideal per cruspir crispetes i begudes carbòniques sense cap perill d'ofegar-te.